

MASSUPPSÄGNINGARNA SPRIDER SIG

Nu är det hela 39 barnmorskor på Helsingborgs lasarett som har sagt upp sig i protest mot brist på återhämtning och ohållbara arbetsvillkor. Region Skåne trodde de skulle kunna komma undan med att erbjuda utökad ekonomisk kompensation för de dåliga arbetsvillkoren. Men den 13/7 kom beskedet. Barnmorskorna säger nej till regionens förslag. Istället har de utökat kraven till att gälla återhämtningstid även för arbete dag- och kvällstid under lördagar och söndagar.

Samtidigt har 26 sjuksköterskor vid neurointensiven, akuten och akutsjukvårdens intermediärvårdavdelning sagt upp sig

från Akademiska sjukhuset i Uppsala. – Det handlar om ändrade arbetsförhållanden. Vi förväntas arbeta mer obekvämt arbetstid för sämre ersättning. Jag kan inte vara stolt över mig själv om jag viker mig efter arbetsgivaren, säger en av dem till Expressen.

Vill vi ha en trygg och värdig sjukvård för alla så måste de som arbetar inom den ha bra arbetsvillkor, rimliga löner och tillräckliga resurser. Och för detta måste vi kämpa. Tillsammans.

Vi ses den 4:e september.

I handen håller du Sjukvårdsbladet som facebooksidan "Stöd våra sjuksköterskor" ger ut. Vårt mål är att vara ett forum där vi delar erfarenheter av kamp och stärker varandra i vårdkonflikter. sjukvardsbladet.wordpress.com

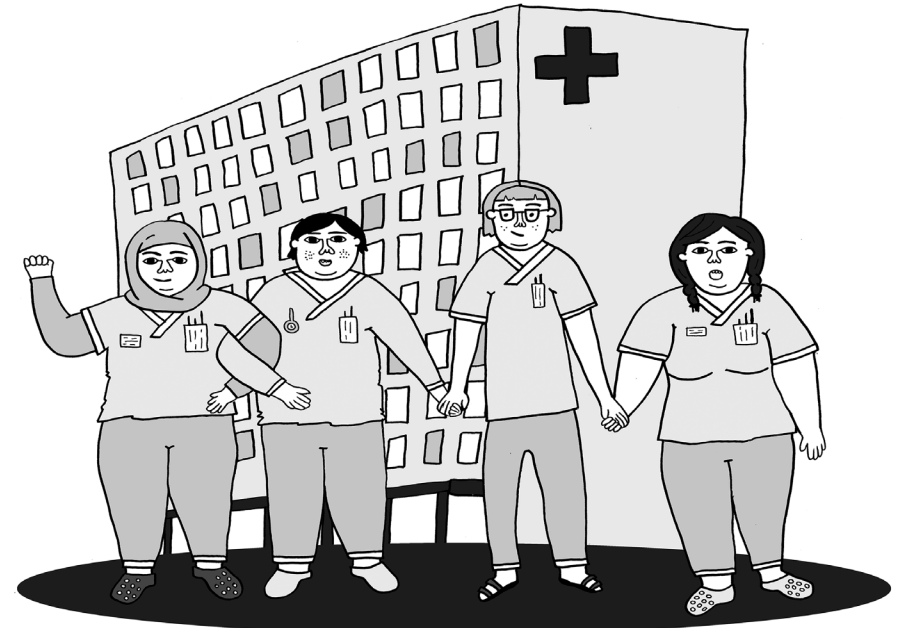
2016 #5

NU KOKAR DET I VÅRDEN

Det har varit lite si och så med sommarvärmerna i år men i sjukvården kokar det. Månadens nummer av sjukvårdsbladet lyfter upp flera exempel på hur både anställda och patienter kräver förändring. Inifrån vården lyfts krav på en patientsäker vård. Fler och fler tröttnar på att gå med näven knuten i fickan.

I detta nummer av sjukvårdsbladet berättas det om hur sjuksköterskor gått samman både på förlossningen och BB i Helsingborg och över avdelningsgränser på Akademiska sjukhuset i Uppsala med krav på förändring.

Samtidigt mobiliseras det på gatan. Den fjärde september anordnas en nationell protestdag under parollen Slut på rean – En annan vård är möjlig. Hittills är 16 orter i full gång med att planera och förbereda, med både patienter och vårdpersonal i arrangörsgруппerna. I månadens nummer av sjukvårdsbladet presenterar vi arrangemanget och ställer frågor till en av initiativtagarna. Tillsammans är vi alltid starkare, oavsett om vi arbetar inom vården eller om vi möter vården som patienter eller anhöriga.

SLUT PÅ REAN

– EN ANNAN VÅRD ÄR MÖJLIG!

Den 4:e september kommer det att anordnas manifestationer runt om i landet. Vårdpersonal, studenter och patienter med deras närstående har slutit samman i nätverk under den gemensamma parollen "Slut på rean - en annan vård är möjlig!". Nätverket har uttalat krav på en likvärdig patientsäker vård för alla samt en hållbar arbetsmiljö och adekvat löneutveckling för samtliga professioner inom vården.

Initiativtagare och kontaktpersoner för dagen är sjuksköterskorna Päivi Vilkkavaara, Agneta Lenander samt Charlotta Dickman. De delade en frustration över den hotade patientsäkerheten samt de stigande sjukfallen bland vårdpersonalen. Med inspiration från "Rädda vården"- demonstrationerna 2013 som hölls på sju orter samtidigt föddes idén om en nationell aktionsdag för vården - detta blev startskottet för 4:e september.

Nätverket är fritt att ansluta sig till och manifestationerna är partipolitiskt obundna.

I skrivande stund är sexton städer igång med förberedelser för dagen och ytterligare flera har uttryckt intresse för att vara med. Vårdförbundet, Kommunal och Svensk sjuksköterskeförening är några exempel på kontakter som ställer sig bakom evenemanget.

Den stora uppslutningen visar på att vi är många som fått nog av att tala för ledningar som inte lyssnar, att patienter far illa på grund av otillräckliga resurser och att våra kollegor försvinner för att de inte orkar mer.

Vi är många som med ord och handling står upp för en vård där alla kan uppleva trygghet och där personal får förutsättningar att ge den vård lagen kräver och de själva brinner för att ge.

Vi är många som kämpat länge och bara tillsammans är vi starka och kan vi fortsätta. Nu är det slut på rean, nu visar vi hela Sverige att en annan vård är möjlig!

Intervju med en av initiativtagarna, Agneta Lenander:

1. Vilka är dina förhoppningar för dagen, vilka effekter hoppas ni på?

Jag hoppas att vi lyckas skapa opinion, det finns så många områden jag vill sätta fokus på. Sjukvård är en av välfärdens viktigaste områden, om den inte fungerar drabbar det oss alla. Det är ju inte bara på en ort det brister utan överallt mer eller mindre, oavsett politisk majoritet. Då måste vi titta på vilka gemensamma nämnare det finns.

Att vi som kvinnor, för det är framförallt kvinnor som drabbas hårdast, unisont ställer krav på jämställdhet. Oavsett om du är vårdanställd eller patient så får kvinnor billigare behandlingar och undersökningar samt lägre löner, det finns det forskning på.

Att vi som vårdanställda, får en rimlig arbetsbörda med ett greppbart, patientsäkert antal patienter. Det gynnar oss alla.

2. Varför är det så viktigt att engagera/organisera sig som vårdpersonal?

För att vården angår oss alla. Jag kan ibland känna skam över att jag inte tidigare slagits för mina systrar, barn och barnbarn, att jag bara låtit det vara. För deras framtida arbetsmarknad. Jag vill se en arbetsgivare som skapar en arbetsmiljö som vi kan klara tills vi blir pensionärer,

utan att behöva gå ner i tjänstgöringstid för att orka med. Priset för detta är en ålderdom som fattigpensionär. Som vårdanställd ska du inte behöva "gifta dig rikt" för att kunna existera. Du ska inte heller behöva jobba via bemanningsföretag för att kunna ha inflytande på din lön, dina arbetstider och din kropp.

Det är viktigt att vi sätter stopp för tystnads-kulturen. Om vi är många som vågar höja våra röster om missförhållanden så är det lättare att på arbetsplatsen sedan göra det samma. Det är styrkan i att vara tillsammans.

Rean är över, på riktigt. Det är budskapet, det är vår tid nu att ställa krav. Kampen kommer att bli hård, för vi är många som känner oss svikna av vår arbetsgivare.

En sak till som jag skulle vilja ha med. Att jag/vi tröttnat på de larmrapporter som ljuder varenda sommar och att det ändå ser likadant ut varje år. Våra rop på hjälp, blir allt mindre värda, eftersom vi hanterar situationen vartenda år. Det enda som bevisar dess förödelse är sjukfallen bland vårdanställda.

